Тихе небо понад дахом
Синє та безкрає,
Темні віти понад дахом
Дерево схиляє.

Дзвін ласкавий у повітрі
Ніжно-ніжно плине,
Десь на дереві в повітрі
Чути зойк пташиний.

Скрізь життя спокійне й просте,
Боже, Боже милий!
Звуки лагідні і прості
З міста надлетіли.

— Що ж зробив ти, що так плачеш,
Тужиш так душею,
Що зробив ти, що так плачеш,
З юністю своєю?